

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Baroianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

E bine s'o știm!

Adunarea din urmă a congregației comitatului nostru a făcut, mulțumită interesării membrilor români, să se lămurească aproape de tot o pricină asupra căreia plutea o nesiguranță chinuitoare.

E pricina cu *pantlicile tricolore* pe care le poartă flăcăii noștri în pălării, fetele în pîr și la gât, sau ca brăuri, și unii și alții punându-le nu cu alt gând de cât ca podoabe ale îmbrăcămintei, ale portului.

Se luaseră gendarmii, și în mijlocul târgului își opriau, și pe aiurea mai opresc și acum, flăcăii, și le răpesc în chip brutal și îngâmfat, pantlicile din pălărie, dela gât ori dela cingătoare, sub cuvânt că au poruncă să confiște *insigniile „străine”*, și se obrazniceau din ce în ce mai mult cu Românii.

Precum se vede din raportul ce publicăm la alt loc, un domn membru român a cerut lămuriri hotărâte dela vicișpanul în pricina asta. A mânecat dela casul din Leșnic, cunoscut cetitorilor noștri.

Gendarmii se lăudaseră atunci că au «ordin mai înalt».

Vicișpanul a răspuns că nu are știre ca gendarmii să fi primit vre-un ordin «illegal», ear' că pantlicile din pricină sunt a se socoti ori nu ca «insigni străine», au să o hotărască instanțele mai înalte la care se află pricina apelată.

Cu alte cuvinte dl vicișpan, om altfel deștept și cunoscător al legilor, a recunoscut însuși, *întâiu că după cât și dînsul știe, pantlicile tricolor purtate de flăcăii și fetele române, nu sînt a se lua și judeca ca insignii străine, ce pot fi oprite, ci poate de aci încolo să o hotărască aceasta instanțele mai înalte!* A doua că **gendarmii nu pot să aibă nici o poruncă anume, precum ei o spun, pentru confișcarea pan-**

tlicilor tricolor, căci de ar avea, ar ști-o și d-sa, și ar și spune-o asta îndată întrebătorului în plinul congregației!

Sub «insigni străine» e altfel înțeles de legea însași, numai steaguri și embleme ce reprezintă *puterea altei țeri*, și pe cari a le purta și a face paradă cu ele, nu e iertat, căci se ia ca demonstrare contra propriei patrii.

Dar' încă ceva. Dl Hossu, răspunzând vicișpanului, a lămurit și pricina cu *confișcarea* însași. D-sa a cetit porunca ministerială despre dreptul de confișcare, în care lămurit e prescriș, *că dreptul acesta este al primăriilor comunale și ale organelor administrative peste tot, dar' nu a gendarmilor!*

Acestea ne arată bine, câte păcătoase volnicii fac gendarmii noștri, când te opresc în drum și-ți confișcă ceva, ori-ce.

Ca să poată confișca, el trebuie să aibă poruncă anume, dela primărie ori dela un oficiu (slujbaș) administrativ, pe care apoi e dator să 'ți-o arete!

Acestea pentru-ca oamenii noștri să știe cam ce au, în privința asta, drept gendarmii să facă și ce nu!

Contra celor-ce trec peste aceste margini, să se facă arătare numai decăt, cerându-se pedepsirea lor!

Nici o mișelie ce o fac cu noi, să nu li-o iertăm, căci asta îi încuragiază tot mai mult întru a ne călca pe gât, ci toate fărădelegile lor să le vestim lumii, prin foi, și să pășim contra lor și pe calea legii, până unde numai putem!

Quota. Ziarul «Magyarország» ține a ști, că în urmă s'a ajuns la înțelegere între guvernul austriac și cel unghuresc, privitor la «cuotă», pentru care atîta încordare a fost. S'ar fi stabilit ca Ungaria să poarte din cheltuielile comune ale celor două jumătăți ale Împărăției, 36 %, Ceea-ce înseamnă o urcare a cuotei din trecut, cu 5 %

Întărirea Slovacilor.

În „Revista Orăștiei” am făcut po-
menire la timpul seu, despre semnele
de pornire spre mai bine a poporului
frate de suferințe slovac. Conducătorii
lui au căutat și au aflat legături bune
la frații sei de sânge *Cehi*, cu care au
fost odinioară același popor, dar' de
care s'au depărtat mult prin limbă, des-
voltându-se limbile lor în direcții deo-
sebite în care trăesc, aceia în Austria,
aceștia în Ungaria.

Acuma scopul Cehilor, ajunși tari și
mari în patria lor Bohemia, și bogăți
și culți, — e, ca să lucreze la apro-
pierea ear' de olaltă a acestor popoare,
până, dacă s'ar putea, la reunirea lor
într'o singură formă de limbă, cultură,
sentimente etc.

Și Cehii lucrează cu putere.

Foile unghurești ved asta, și se nă-
căjesc și mereu arată cu degetul asu-
pra lucrării lor, purtându-i gând rău și
chibzuind cum s'o zădărnicească!

»Budapesti Hirlap« de Marți scrie
despre acest lucru:

»In coloanele foii noastre nu odată a fost
din toamnă vorbă despre împrietenirea ceho-
slovacă, care într'una se întărește.

Abia trece săptămână ca să nu se facă
ceva ori în Bohemia ori în Ungaria, pentru
tot mai virtuosa întărire a acestei împrieteniri.
În fruntea mișcării stă societatea *ceho-
slovacă* din Praga, care în timpul mai nou a
pornit o lucrare în cerc mai larg, pentru a
împărți cărți între Slovacii din Ungaria.

»Narodny Listy« din Praga scrie despre
asta că nu va fi oraș ceh în Bohemia care
să nu dăruiească câte-o bibliotecă respecta-

bilă Toților; orașele Tabor și Melnik au și
făcut pașii de lipsă.

Ba foaia cehă voește să pună lățirea limbii
și a spiritului ceh pe temeiuri și mai largi.
Ea roagă publicul cehic, ca foile folosite și
cărțile cetite să le trimită la Rozsahegy, la
redacția foii „Doma a Skola” (Casa și școala),
care apoi le va împărți între slovacime.

Această împrietenire cehă-slovacă își are
chiar și foaia sa în Ungaria: „Doma a Skola”,
care are doi redactori, un Ceh și un Slovac.
Articolii îi scrie slovacște și-i traduce ce-
hește. Ținta ei de căpetenie e, ca să incre-
dintzeze și pe Cehi și pe Slovaci, că amên-
doi sînt fiii unei națiuni, din o carne și un
sânge. Foaia e foarte bine scrisă. Intre co-
laboratorii ei se numără și cei mai de frunte
oameni de școală cehi. Intre învățătorii cehi
și slovaci foaia e foarte lăfită. Ei își țin de
datorință națională și de cinste a lor, să sprin-
ginească și moral și materialcește foaia în-
frățirii Slovacilor cu Cehii.

Așa le spune foaia unghurească, și
nouă ne vine a crede, că ea nu spune
lucrurile mărite. Ear' așa fiind, noi nu
putem decăt să ne arătăm de nou bu-
curia, că la Slovaci, se dau semne de
legături și întăriri, legături cari în lupta
lor națională contra nenorocirii comune
a acestei țeri, contra atotputerniciei ne-
drepte maghiare, le vor prinde foarte bine.

Cu cât și noi și ei și Sârbii, ne
vom deștepta mereu și întări într'una,
cu atît mai curînd putem nădăjdui a
putea înfrînge odată cerbicia celor-ce
azi se cred în drept a ne schingiui și
călca în picioare ca pe neoameni!

Dacă azi ne strivesc precum ne stri-
vesc, e tocmai fiindcă li-se pare că sîntem
slabi și sêraci și rēmași înapoi:
întărirea noastră și materială și cultu-
rală, îi poate singură aduce la gânduri
mai bune și-i va face să se dea înapoi.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Unui întristat.

Și-a vîzută-o 'ncununată
Cu flori albe de lămâie,
Un preot cînta de jale
Între fumul de tîmâie.

Peste fața-i delicată
Aruncatu-s'a tîrîină. —
Li răpiși întreg norocul
Ce-l avea, moarte păgîină!

El de mai trăește astăzi
— Crudă ironie-a sorții,
Este numai a lui umbră, —
Gîndul seu e 'n veci cu morții!

Elena din Ardeal.

Cît e timp.

Ca să ținem noaptea 'n cale
Ori ce-am face e 'nzadar;
Ziua vine. — Dar' se duce,
Și se 'toarce noaptea ear'.

Astăzi ninge, mîne plouă,
Poi mîne te 'mbeți de soare,
Și 'ntr'o zi le perzi de toate:
Mori — tot ce se naște moare.

Deci să nu te bucuri lesne
Pentru lucrul căștigat,
Nici să nu te plîngi în urmă,
Cînd îl perzi, cum 'l-ai luat.

Asta e: culege rodul
Cît sînt pomii încă verzi,
Nu-l lăsa prea mult pe cracă,
Vine bruma — poți să-l pierzi.

Radu D. Rosetti.

Și pe urmă?...

— Era așa mititel ca tine. Avea și el ju-
cării, și cînd 'i-se ura cu ele le strica, tot ca
tine, și le arunca. Și dacă-l certa tată-seu,
el se lingușia pe lângă dînsul, se urca în
brațele lui și se ruga frumos: «Mai spu-
ne-mi, tată, o poveste». Ear' tată-so îi
spunea tot povestea asta...

— Și pe urmă?

— Pe urmă închidea ochii frumușel și
adormia. Dimineața, cînd se scula, nu-'și
mai aducea aminte de poveste și-i părea
rêu de jucării. Se ruga de tată-seu să-i
cumpere altele și plîngea că n'o să le mai
strice. Da nu se ținea de loc de vorbă,
ear' le strica și ear' se începea povestea dela
început.

Și așa, creștea în toată ziua câte nițel, și
cum creștea se gîndea ce-o să se facă el
cînd o fi mare.

Din câte feluri de oameni vîzuse el, mai
grozav 'i-se părea vizitiul. Numai el avea
cai, trăsură, hățuri, și mai ales! bicu... Vi-
zitiu avea să se facă și el. Și să gîndia
cum avea să pocnească din harpnic și se
strige: *hi, cai!* și pe urmă să-i oprească
odată: *ho, cai!* și ear' să-i pornească și mai
în goană...

Și nu știa el de ce tătă-so rîdea, ear'
mă-sa îl certa încruntată cînd îl auzia așa.

— Vizitiu, ai? O să-ți dau acuși un vi-
zitiu după ceafă de n'o să-l poți duce.

Vezi băiatu până atunci știa numai despre
treptele dela casă, da habar n'avea despre
treptele sociale... Nu știi nici tu ce-i aia?
Las' că o să înveți prea curînd.

Și așa, băiatul vrea să se facă vizitiu, da
mă-sa nu vrea. Numai tată-so zicea:

— Dacă n'o fi bun de altceva, las' să se
facă și vizitiu. Să vedem.

Vederea asta începea dela abecedar, ști
tu, cartea aia din care învață copiii să ce-
tească.

'I-a cumpărat tată-so un abecedar, și 'l-a
trimis la școală. Și a învățat băiatul să cetească
și să scrie. A învățat, că n'avea cum altfel,

că dacă nu-'i sta mîntea la carte, mîntea bă-
tae. Ș'asa, decăt bătae, mai bine carte.

Pe urmă dacă a învățat și-a învățat, știa
el acum multe lucruri; știa câte țeri sînt pe
pămînt, și câte orașe, și cîți oameni, și câte
ape curg prin văi și cît de înalți sînt mun-
ții; și mai știa cum se învîrtește pămîntul și
cât de mari sînt soarele și luna și a învățat
poreclele pe cari le-au dat cei mai învățați,
stelilor. Și mai știa cum se socotește cuprin-
sul fețelor cu trei, cu patru, cu mai multe la-
turi, ori în cercuri. Și câte și ce fel de pături
de pămînt se găsesc sub picioarele noastre,
și ce împărați au fost pe vremuri și câte răs-
boaie au purtat și care a eșit biruitor, și câte
și ce fel de dobitoace și ierburi și petri au
mai fost și mai sînt pe lume. Și mai știa
cum se chiamă cînd gîndești drept și cum
cînd gîndești strîmb, și în câte feluri poți să
gîndești drept sau strîmb; și ce fel simți,
ce fel cunoști, ce fel știi, toate le știa, și pe
de-asupra mai știa și cum vorbeau niște ne-
muri cari nu mai sînt astăzi...

— Și pe urmă?

— Pe urmă s'au adunat niște oameni cari
știau toate acestea și mai bine decăt băiatul
și 'l-au cercetat să vază cît de bine le știe.
Cînd au vîzută că le cam știe el așa nițel,
'i-au dat la mînă o hîrtie. Cu hîrtia asta

Dela Congregație.

— 4 Ian. n. 1897. —

În ședința de după amiază, dl F. Hossu Longin a făcut vicișpanului întrebarea de are cunoștință despre aceea, că gendarmeria din comitat, îndeosebi cea din Ilia, a început a merge prin sate și a cerceta, că țerancele și flăcâii de pe la jocuri ce cingătoare, ce pantlici și ce cinciuri poartă? Ba în zelul lor îndrăsnesc a oprî în drum chiar și doamne și domnișoare române răsindu-se cătră dînsle, și rupendu-le cu forța unele părți din toaletele lor! Este aceasta cu știrea și învoeala dlui vicișpan? Are mai departe cunoștință dl vicișpan, că la solgăbirăitul din Deva într'o pricină de acest fel, gendarmul dela Ilia Fekete și soțul seu Henter au spus că gendarmeria ar avea ordin dela minister, ca ea să confişte insigniile așa zise »contrare statului«, fără privire la persoane, și adevărat e aceea ce numiții gendarmi au spus?

Ear' dacă nu este o asemenea ordinațiune, ce pași a întreprins dl vicișpan, pentru-ca să iese la răspundere pe numiții gendarmi pentru faptele ce 'și-le-au întemeiat cu acea zisă ordinațiune ministerială?

Și drept zăgrăvire cu pilde, aduce întemplantarea dela Leșnic cu d-șoarele fiice a dlui preot Popovici, cunoscut cetitorilor noștri.

Arată cum acestea sînt stări de lucruri mai înapoiate și mai ticăloase ca cele de pe vremea hulitului absolutism.

Vicișpanul răspunde zicînd că nu are știre că gendarmii s'ar fi ducînd, precum spune dl interpellant, și că ar fi molestînd chiar dame. Nici chiar în felul arătat (Leșnic) nu crede că damele să fi fost batjocurite. De altfel cazul dela Leșnic, e un lucru încă în curs-gere, sub cercetare, asupra căruia nu s'a hotărît încă.

Nu are cunoștință că gendarmul să fi primit vre-o îndrumare ilegală. Este însă lege și ordinațiune ministerială care oprește purtarea de »insignii străine«. E acum treaba instanțelor mai înalte a hotărî dacă în cazul dela Leșnic au purces gendarmii corect ori nu, că sînt acele pantlici a se socoti ca »insignii străine« ori ba.

La loul al doilea face dl Dr. A. Muntean două interpelări, una în pricina celor pedepșiți la Voia, despre care am vorbit în nrul nostru trecut, alta în pricina notarului din Almașul-mare. Dl Muntean spune, că deja cu 8 luni înainte a făcut arătare contra aceluși notar, care a săvîrșit crime oficioase, și a do-

băiatul s'a dus și s'a băgat slujbaş. Adecă uite cum era: unii spuneau altora ce să scrie, alții scriau pe hîrtie albastră, ear' băiatul scria pe hîrtie albă. Și pentru treaba asta băiatul lua parale, cu cari mîncea, se îmbrăca și plătia la gazda unde sta cu casa.

...Pe urmă tot așa; băiatul scria, mîncea, se desbrăca, dormia, se scula, se îmbrăca, ear' scria, ear' mîncea, se mai plimba, se mai ducea pe la teatru, pe la circ, știi tu, și căsca și el gura ca alții.

Așa azi, așa mâine; și cu vremea 'i-au crescut pe urmă mustăți și barbă, și a ajuns să scrie el pe hîrtie albastră și alții mai tineri pe albă. Acum pentru treaba asta, lua parale și mai multe, de se ajungea și pentru doi. Atunci 'și-a luat și el o nevastă, știi, cum sînt eu cu mama ta; și a avut și el un băiat, așa cum ești tu.

— Și pe urmă?

— Pe urmă ear' scria și ear' mîncea, și se desbrăca, și dormia și...

— Știu, știu... Da, tată-so și mamă-sa băiatului?..

— Aceia au ajuns acum bunici.

— Da tata și mama bunicului?

— Aceia au murit de mult.

— Și pe urmă?

— Pe urmă a murit și bunicu și bunica și a ajuns băiatu bunic..

— Și pe urmă?..

— Pe urmă o să povestești și tu băiatului tău tot povestea asta.

(P. V.)

Ion Gorun.

vedit-o asta cu fapte de-ale lui și cu legea, și totuși fisolgăbirul nici până azi n'a făcut nici un pas în pricina asta, spre pedepsirea rului. «Eu am făcut mai înainte vreme arătare contra unui notar român, zice dl Muntean, și a doua zi dl vicișpan a fost în fața locului și a aflat că a fost adevărat ce am spus eu, pentru ceea-ce îl și laud, — acum însă notarul contra căruia am făcut arătare e Ungur, și nici după 8 luni nu s'a făcut nimic!».

Vicișpanul răspunde, că nu a avut cunoștință, că s'a făcut plăsoare contra notarului din Almașul-mare, și că aceea nu ar fi rezolvată. Ia deci acum la cunoștință și dacă de fapt protopretorul respectiv (tot Beke dela Geoagiu I) deja de 8 luni n'a întreprins pașii de lipsă, va lua măsurile trebuincioase contra lui.

Comuna Cămpuri-Surdac, a hotărît să dea pe seama bisericii obligațiunile de stat după regalii. Hotărîrea se nimicește, dar' se dă voie comunei a da an de an, prin hotărîri ale reprezentanței, venitele după acele obligațiuni, bisericii.

Cu foc s'a desbătut cererea societății căii ferate Ilia—Lugoj de-a fi scutită de obligațiunile de-a face și pentru pedestri loc pe podul ce-l face peste Murăș pentru tren.

După multe păreri, cari pentru, cari contra, se primește propunerea dlui Dr. Muntean ca să fie obligată societatea a face drum și pentru pedestri (pentru oameni) pe acel pod.

Se desbat, mai târziu, bugetele orașelor Deva, Hunedoara, Hațeg, și Orăștie. Cele trei dintâi se primesc fără discuție, nefiind înaintată vre-o plîngere contra lor, — al Orăștiei însă dă privilegiu la o desbatere mai lungă, despre care, în lipsa de spațiu, în numărul viitor.

Și ei — pasivi.

Partidul «național» unguresc din dietă, cel cu «filomela» maghiară Apponyi în frunte, a ținut la 11 Ian. o ședință, în care deputații să hotărască ce ținută să aibă în fața desbaterilor ce se vor începe în dietă asupra bugetului (cheltuelilor) statului pentru anul curent.

Deputatul Horánszky a desfășurat întreagă șesătura de acum a susținerii statului, precum și dezvoltarea ce arată că o va avea încă în viitor, și a spus, că după cea mai bună a lui credință, el vede că gospodăria statului se înrește neîncetat, mergînd cu pași repezi spre urcarea poverilor sau spre pagubă! A propus dară, că ei, ca partid, să nu iese parte la desbaterile asupra bugetului țerii, să rămână pasivi, ca o demonstrație contra acestui guvern stricat, cu care nu se poate ajunge la nimic, nelăsându-se luminat și îndreptat de pe calea rului, pe care se duce de-a nebuna. Așa au și făcut.

Partidul a declarat Mercuri în dietă prin rostul unui deputat din sinul seu, că bugetul ei nu-l votează nici peste tot nici în amănunte!

Văzînd astfel de hotărîri luate de chiar Maghiari, mai zică cineva că avînd în capul țerii un pandur brutal și cinic ca Bánffy, e o prostie a fi pasiv, în fața mișcărilor cetățenești, cum sînt și alegerile de deputați.

Văzînd astfel de hotărîri luate de chiar Maghiari, mai zică cineva că avînd în capul țerii un pandur brutal și cinic ca Bánffy, e o prostie a fi pasiv, în fața mișcărilor cetățenești, cum sînt și alegerile de deputați.

Între Unguri încă începe a se lăși din ce în ce mai tare obiceiul de-a se declara să stee pasivi în fața brutali-

tății guvernului, mai la alegeri, unde nu-l poți bate de mulțimea gendarmilor, mai în dietă unde nu-l poți bate din mulțimea mamelucilor și de prostia înmăgăzinată în capetele lor.

Invitare de abonament.

Deschidem prin aceasta nou abonament pentru anul ce începem, 1897,

la

„Revista Orăștiei“.

Prețul de abonament la „Revista Orăștiei“ rămâne tot cel din anul trecut:

Pe patru luni . . . 1 fl. — er.

Pe jumătate de an 1 „ 50 „

Pe un an întreg 3 „ — „

Domnii abonenți vechi sînt rugați a însemna pe cupon (locul pentru scris), numărul de pe fașia sub care primesc foaia, ear' abonații noi, a ne scrie cât se poate de curat numele lor și locuința.

Administrația

„Revistei Orăștiei“.

Pe aiurea și pe la noi.

— Impresii de călătorie —

Banpotoc, Dec. 1896.

Dle Redactor,

Avînd mai cătră sfîrșitul toamnei trecute un proces în *Prerau*, de silă ca de voce bună a trebuit să fac o călătorie lungă și frumoasă, umblînd printre străini despre cari auzisem că stau mai bine ca noi în toate privințele.

Am folosit privilegiul și 'mi-am deschis ochii bine, să ved dară, ce deosebire o să bag de seamă între cele de pe acolo și între lucrurile de pe la noi.

Și am aflat cu adevărat multe deosebiri pe cari nu cred a fi fără interes să le cunoască și cetitorii „Revistei Orăștiei“.

Dați-'mi voce dar' să le descriu aci, și anume așa cum 'mi vin și-'mi aduc aminte: niște spîcuiiri aruncate care unde vine, fără multă alegere și arangiere.

(Oficialii de tren austriaci și cei ai noștri).

Plecînd din Piski, peste Cluj—Budapesta, m'am oprit în Gänserndorf. Aci la stația căii ferate trebuind să stau mai mult, am voit să cercetez orașul. Am eșit pe beton.

Șeful de gară, om bătrîn, mă salută militărește cu o față zimbătoare. Aceasta 'mi fu tare bătător la ochi, nefiind eu datat cu așa ceva la gările noastre din Ungaria.

E mare deosebire între aceia și ai noștri. Ai noștri sînt aspri și fuduli, aceia prevenitori și fini. Am observat-o aceasta îndată la Moreheg, unde s'a schimbat conductorul maghiar cu cel austriac.

Incuragiat oare-cum, de privirea șefului de gară dela Gänserndorf, 'l-am întrebat dacă pot cerceta comuna, până vine trenul dela Viena. Cu multă prevenire și plăcere 'mi-a dat lămuriri.

(Gänserndorf). Comuna Gänserndorf stă

din o singură stradă largă de 38 pași.

Casele sînt frumos puse la rînd și dacă o casă e zidită mai înlăuntru, la fereastra ei e grădină de flori până în linie oablă cu celelalte case!

Nutrețul la toate gazdele e așezat în capetul de cătră câmp al grădinilor.

Atât pe stradă cât și în curțile locuitorilor curățenie mare.

În curte toate lucrurile puse la locul lor. Carerele și plugul în șopru; grapa acștată pe părete; cănele legat la cotețul lui cu culcuș de paie; vitele sînt frumoase, țeselate și bine grijite.

Lucrul economic se împlinește tot cu cai de 2—300 fl. unul.

Deoarece toți au pămînt de cultivat, lucrători nu se capătă, ci fiecare econom își isprăvește lucrul câmpului singur, cu servitorii lui, cari de regulă sînt Slovaci.

Fiind eu cătră sfîrșitul lui Octomvrie, vremea culesului de păpușoiu, vedeam domni cu barbă culegînd la cucuruz cu copiii și servitorii lor.

Cucuruzul e de tot alb la boane și cu firul retezat dela tului în sus.

Tot astfel de cucuruz și așa retezat am văzut pe tot locul prin Moravia

Am întrebat că de ce-l rîtează? 'Mi-a răspuns: «se coace mai curînd».

(Va urma).

Alex. Vlad,
inv.

CORESPONDENȚĂ

Alegerea de notar în Poiana.

Poiana, în Decemvrie 1896.

Onorată Redacțiune!

Devenind vacant postul de notar cercual în Poiana-Techereu, de care se țin 5 comune locuite de Români, s'a pus ziua de alegere pe 14 Dec. n. a. c. S'au fost insinuat 4 concurenți cualificați și toți Români. Cu nerăbdare așteptam sfîrșitul alegerii crezînd că fisolgăbirul va candida pe toți 4 concurenții. Dar' ce să vezi? Văzînd dînsul că nu a concurat nici un Ungur, a făcut uitate toate documentele ce priveau alegere, precum și concursurile, ca să nu țină alegerea. Dar' asta nu era destul ca să amîne alegerea. Îi lipsea și altă pricină ceva. Și ce a căutat a aflat. Nainte chiar de a declara ședința pentru alegerea de notar de deschisă, el începe cearta cu poporul ce se purta blînd și liniștit. Pe vrednicul țeran George Vrăciu din Valea-iei, pentru-că a protestat în contra listelor reprezentanților comunali, aflîndu-le de necorespunzătoare, fiind că de mai mulți ani erau verificate, (ceea-ce ear' negligarea d-lui protopretor o dovedea), — 'l-a oprit de a mai vorbi, 'l-a alungat și 'l-a pîlmuit chiar!

Scandalul dorit era. El aflînd de venită apa la moară, vestește că alegerea se amîna pe Lunia viitoare, adecă pe 21 Decemvrie n. strigînd în gură mare că nu-i ordine și că fără gendarmi nu poate ținea alegerea!

»Măria sa« fu rugat de poporul adunat să țină alegerea că nu 'i-se va întempla nimic. Dar' înzadar.

Răspunsul primit a fost: „Acum nu vreau eu să vă țin alegerea; voi veni a doua-oară cu gendarmi și atunci voi pune notar pe cine vreau eu“.

Ziua alegerii deși au vestit-o poporul pe 21 Decemvrie n. a. c., în noul concurs ce 'l-a publicat a pus-o pe 28, numai ca să facă încurcătură. Ear' pe această zi 'și-a procurat 4 gendarmi, de cari nu ar fi avut după-cum s'a dovedit, nici o trebuință!

La 28 Decemvrie apoi, între gendarmi, s'a făcut »alegere« într'un chip ne mai pomenit de scandalos și cu mare călcare în picioare a dorinții poporului.

Numărul concurenților crescuse acum la 7, între cari ear' 4 Români.

Eată cum s'a purces acum:

Alegînd 4 bărbați de încredere și un scrutinator 'și-a format comisia candidatoare, din 4 persoane, d-na P. Robotin, I. Cibian, dl prim-pretor Beke și fiul dlui Belsuțiu. A candidat apoi dintre cei 7 concurenți, pe Benedek Sándor, Szász Pál, substitutul, și Dudas János, toți necunoscuți și nesuferiți poporului!

Întreg poporul s'a ridicat protestînd contra candidaților și rugînd pe »Măria-Sa« să le pună în candidație cel puțin un Român căruia ar putea să 'i voteze încredere. Dl solgăbirul își bătea pieptul în tața poporului și e zicea: „Pun pe cine vreau eu în candidație. Nu-'mi poruncește nime. Aveți să alegeți. Dacă nu vă place, apălați până la Dumnezeu“.

În urma acestor cuvinte întreg poporul a strigat: «Dacă noi nu avem drept să alegem pe cine cunoaștem, pentru-ce este »alegere«? Pune dară notar din propria d-tale putere, dar' Măria-Ta îl și plătește!»

Poporul a înștiințat protest, pentru-că comitetul comunal nici dînt'r'o comună n'a fos

oficios învitat la alegere și așa parte nici nu au știut că au alegere de notar.

Toate protestele insinuate însă nu le-a luat în socotință. Văzând aceasta, *poporul întreg* din 6 comune, *cu bărbați de încredere cu tot, s'au depărtat și nu au voit nime să voteze pe cei candidați!*

Singur înv. Cibian din Poiana, năcăjit fiind pe popor că nu au voit să aleagă pe fiul său a votat pentru Ungurul Benedek Sándor, și pe temeiul acestui un vot *fisolgăbirén* Beke a declarat «ales» cu „aclamațiune” pe Benedek.

Bărbații de încredere au fost aduși cu gendarmii și amenințați cu închisoare, ba judele comunal dela Almașul-de-mijloc ce abia de vre-o câteva zile și-a primit oficiul, era amenințat cu suspendare, de nu vor subscrie protocolul de alegere. Siliți și duși cu forța au suscris, dar protestând, protestele lor însă nu a voit volnicul pașă, să le iee la protocol.

Contra acestei alegeri s'a insinuat recurs în scris de către 52 reprezentanți comunalni în numele lor și a poporului întreg din acest cerc.

Pentru ținuta poporului laudă să cuvina dlor Nicolau Popa preot gr.-or. și Aron Popa, inv. în Porcurea, dlui preot din Techereu și dlui Petru Demian, jude comunal în Almașul-de-mijloc, cari cu poporul au fost și între cei dintâi cari spre bine îl povățuiau!

Un alegător.

Reprezentarea teatrală

a meseriașilor români din Orăștie.

Săptămâna trecută, a doua zi de Crăciun, s'a dat în sala otelului Csôsz, reprezentarea teatrală vestită în numărul nostru 52 trecut. Diletanții, meseriași de bună speranță din Orăștie, și-au dat frumoase silințe ca să joace bine. Atât piesa «Vlăduțul mamei» jucată de dnl P. Muntean, Rusalin Ionescu, A. Ionescu și d-șoarele Lucreția Iancovici și Leontina Deneș, cât și «Arvinte și Pepelea» jucată de dnl Ioan M. Corvin, Demetriu Martin și d-șoara Lucreția Iancovici, au plăcut publicului, cea dintâi fiind o interesantă păcăleală a unui tinăr răsărit, de către o fată de care el prinsese lipiciu, a doua o ilustrare a cuvântului înțelept bătrânesc: «Ferește-te Române, de cuiu străin în casă!» și una și alta făcând destul haz.

Intre aceste două piese teatrale, dl C. Baicu a predat pe «Surugiul» de Alexandri, cu pricepere și nimerită interpretare.

A fost de față un public foarte numeros. Se vedea cum simțise lumea lipsa unor întruiri ori reprezentări și petreceri românești de cari în acest an au fost atât de săraci.

Dl Baicu, care a pus la cale reprezentarea și a instruit pe diletanți, meri a laudă pentru dorința bună ce a avut-o și pentru a cărei îndeplinire și-a pus toată străduința.

Venitul material a fost și el frumos: peste 115 fl. au fost incasate, din cari a rămas un profit curat, pentru cumpărarea de cărți pe seama școlarii săraci, de peste 40 fl.

Dorim să putem cât de des vorbi în foaia noastră despre astfel de mișcări cu scopuri frumoase.

Pom de Crăciun

pentru băieții dela școala rom. din Băița.

Doamnele și d-șoarele din Băița, fiind rugate de prea stimata doamnă Anastasia Moldovan, să se întrunească la d-sa, au luat parte în număr însemnat în ajunul Crăciunului, unde apoi au luat o frumoasă hotărâre.

St. d-nă Moldovan anume, a făcut propunerea, ear' d-nele și d-șoarele cu unanimitate au primit-o, ca să facă un Pom de Crăciun pentru copiii dela școala română.

S'a făcut o colecție și au dăruit spre scopul acesta următoarele d-ne și d-șoare: d-na Anastasia Moldovan 3 fl.; d-na Valeria Moldovan 3 fl.; d-na Georgina Drăgan 2 fl.; d-na Elisa Rădneanu 2 fl.; d-na Ludovica Mülbacher 2 fl.; d-na Leontina Balaș 2 fl.; d-na Florea Stanca 2 fl.; d-na Florentina Gradină 1 fl. 50 cr.; d-na N. Golcea 1 fl. 50 cr.; d-na Ana Stanca 1 fl. 50 cr.; d-na Ermina Irhașiu 1 fl. 50 cr.; d-na Maria Stanca 1 fl. 50 cr.; d-na Maria Lazar 1 fl. 50 cr.; d-șoara Nina Drăgan 1 fl. 50 cr.; ear' dl Dimitrie Moldovan 1 fl. 80 cr.

Din suma adunată s'au luat ca daruri pentru băieți și băiete următoarele: șaluri pentru băieți, păpuși pentru băiete.

Tot din suma colectată s'au luat pentru băieți și băiete zacharicale, portocale, și altele, împărținduse la fiecare băiat și copilă de școală.

La împărțirea darurilor, s'au prezentat îmbrăcate în costum național, și împărțiau, domnișoarele Virgilia Lazar, Lucreția Stanca, Rosa Perian și Nina Drăgan, ear' d-nele Elisa Rădneanu, Leontina Balașiu, Ermina Irhașiu și N. Golcea în portul obișnuit.

Indeosebi a făcut plăcere stimata doamnă Nissen, soția directorului minelor din Cănelul-de-sus, care a luat și d-sa parte la împărțirea premiilor cu mult stimatul soț Nissen, care și dînsul a adus mai multe jucării pentru băieți și băiete, de o sumă însemnată.

Primească în numele școlarii împărțâșiți, atât d-nele cât și d-șoarele care au contribuit cât și dl director Nissen și d-na, cele mai călduroase mulțumite.

Băița, 20 Decembrie 1896.

Nicolae Igna,
învățător.

NOUTĂȚI

Expoziția din Brad. Despre expoziția lucrurilor de casă (țesături), arangiată în 8 l. c. n., aflăm cu plăcere că a reușit peste așteptare! Aproape la 500 lucruri au fost expuse în sala de gimnastică a gimnasiului. Public cercetător a fost numeros, mai ales de prin comunele din jur, preotese, țerance.

De admirat au fost țesăturile din comuna Herțegani, apoi cusăturile de pe la Buceș. Interesarea poporului însuși, indeosebi a țerancelor, a fost foarte trezită prin această expoziție. Cu multă luare aminte cerceta fiecare lucrările din alte comune.

Premiul de 40 coroane s'a împărțit așa, ca din fiecare comună să poată fi premiată câte-o țesătoare ori cusătoare. Cel mai mare premiu l'a câștigat țeranca Măriuța Radu, din Herțegani. Cele premiate — mai ales, că împărțirea premiilor s'a făcut cu anumită înfățișare sărbătorească, — s'au simțit foarte fericite.

Seara a urmat petrecere cu joc, care deși nu a fost prea cercetată, a fost cu atât mai veselă.

Principele Ferdinand, moștenitorul tronului român, a împlinit Dumineca trecută patru ani dela căsătoria cu A. S. Prințesa Maria. Din acest privilegiu au avut loc frumoase sărbări la palatul dela Cotroceni, unde Altețele Lor au primit felicitațiile sosite din toată țeara. Vom publica raport amănunțit.

„Foaia pedagogică”. Cu începerea anului de față în Sibiu apare o foaie nouă pentru trebuințele școlii. Va apare de 2 ori pe lună.

Nu mai încapă în doliă că era ceva de tot trist pentru școală română cu mii de învățători și profesori, să nu aibă, precum nu avea, o foaie pedagogică, care să se intereseze cu de-amănuntul și cu convenita pricepere și autoritate, de mersul școlii.

Prin apariția «Foi pedagogice» la Sibiu, lipsa asta nu va mai fi simțită. Organul apare după pregătiri și arangieri, ce îi asigură atât autoritatea cât și viața.

Directorul foi va fi dl Dr. D. P. Barciuanu, profesor la seminarul din Sibiu, una dintre cele mai distinse puteri didactice la noi Români de dincoace, cu colaborarea d-ilor Demetriu Comsa, Dr. Petru Span și Dr. Ioan Stroia, profesori la același seminar.

Bucurându-ne de această apariție, fi dorim isbândă strălucită și noroc mai mult decât alte încercări de acest fel ce s'au mai făcut la noi, neputându-se însă susține.

Burgteatrul din Viena — la București. Pe la începutul lui Martie viitor, întreagă trupa Burgteatrului vienez va merge să joace în București. Va da 6 reprezentații, între cari și «Meșterul Manole» de Carmen Sylva.

Bal în Arad. La 6 Febr. n. 1897 se arangiază în Arad un bal în salele Hotelului «Crucea albă» în favorul școlarii români lipsiți de mijloace. Invitarea la bal o fac domni Dr. Ioan Nemet, președ., Dr. Lazar Ghebelesiu, Livius Tamasan, vicepreședinți; Ioan Faur, Dr. George Proca, secretari; Ioan Pap, cassar; George Adam, controlor și alți 32 de domni, ca membri ai comitetului arangiator.

În Almașul-mare s'a ținut la 12 Decembrie tr. alegere de preot și învățător. A fost ales preot dl Stefan Onea, ear' învățător definitiv fratele d-sale Petru Onea.

Le dorim succes bun și stăruință în lucrarea în via Domnului!

Subabonare. Măne, Duminecă în 5/17 Ian. c. se va ținea în casina română din loc lăcitarea ziarelor ca subabonament. Se dau pe anul întreg. Doritorii a licita sunt rugați a se întruni în localul casinei la orele 4 după ameazi.

Bal în Abrud. «Reuniunea femeilor române» din Abrud, Abrudsat și jur arangiază în favorul școlii de fetițe rom. din Abrud la 21 Ianuarie st. n. a. c. bal în sala hotelului «Detunata». Începutul la 8 ore seara.

Pretor onorar. În adunarea din urmă a congregației comitatului nostru, fișpanul a numit pretor onorar pe dl V. Candrea, practicant administrativ.

Bal în Blaj. «Reuniunea femeilor române din Blaj» arangiază în 23 Ianuarie a. c. n. în sala dela «Hotel Univers», bal, al cărui venit curat este destinat în favorul reuniunii. Începutul la 8 ore seara.

Hotelul la „Leul de aur”, în localitățile institutului de credit „Ardeleana” din Orăștie, a rămas, în urma licitației din Decembrie, pe un nou period de 6 ani, în întreprinderea dlui G. Csôsz, care l'a avut și până acum. Îl recomandăm atât publicului din loc cât și călătorilor ce vin la Orăștie.

O declarațiune.

Cam de o jumătate de an încoace au aparut mai multe coresponențe datate din Dobra despre afacerile acelei comune și a cercului.

Toate tae direct în ținuta actualului administrator protopopesc. Declar, pe cuvântul meu de onoare, că nu sunt nici direct nici indirect autorul acelor coresponențe despre cari și eu numai după publicare am aflat câte ceva.

Ca și în trecut, așa și în viitor, da, voiu purta o iubire și un interes deosebit afacerilor publice din acest cerc, în care am atâta amici. În afacerile curat locale însă și mai virtos în virtejul neînțelegerilor dureroase din acel cerc eu absolut nici o parte nu am avut și nu voiu ave.

Și unii și alții sunt frații mei iubiți. La lucrare frățească, da, bucuroș totdeauna.

De va, 2/14 Ianuarie 1897.

August A. Nicoară.

REGULAMENTE COMITATENSE

Regulamentul despre edificări

în comunele mari și mici din comitatul Hunedoarei.

Partea I.

Regule generale despre zidire.

Cap II.

Despre case.

§. 7. Zidirile folosite ca locuință au să fie făcute peste tot din material ce nu poate arde, adică din peatră, cărămidă ori părăți bătuți (din pământ); în comune de munte însă, precum și acolo unde, luând în socotință împrejurările, la anuniți oameni zidirea din astfel de material se lovește de greutate neînvinse și pedeci materiale, li-se poate îngădui în chip excepțional, ca să ridice zidirea din bărne, nuele ori alt material.

§. 8. La locuințe partere (cari stau adică pe pământ, nu ridicate sus peste suprafața lui), acei părăți principali și mijlocitori, pe cari se razimă coperișul, au să fie de cel puțin 48 cmt (1 cărămidă și jumătate) de groși. Fundamentul, și dacă e pivniță, părății pivniței, au să fie cu 16 cmt (jumătate de cărămidă), mai groși și ca părății de căpetenie ai casei. La case făcute din cărămidă nersă ori din părăți bătuți din pământ, fundamentul, până la înălțimea padimentului (vetrei) casei, are să fie din peatră ori cărămidă.

La casele făcute din bărne, trebuie să fie părății de cel puțin 20 cmt groși.

La case de locuit plafonul (boltitura, podul) poate fi făcut din grinzi, dar' la toată întâmplarea în pod trebuie să fie pusă învelitoare scutitoare de foc, cum se prescrie în §. 11.

§. 9. Zidirea de noue case, poate fi îngăduită numai cu horn. Hoarnele apoi, fără abateri, au să fie zidite din cărămidă arsă și cimentate. Toate casele, și edificiile în care se face foc, cari nu au încă hoarne, trebuie, încât se poate, să li-se tacă hoarne.

§. 16. La coperirea clădirilor e a se folosi numai șindilă ori țiglă.

Coperirea cu trestie ori cu pae, poate fi iertată numai în comune cu casele risipite și și acolo numai dacă clădirile coperite cu aceste materii, stau una de alta pe depărtare de cel puțin 20 de metri.

În lăuntru comunelor zidite strîns la un loc, coperirea cu pae, sub nici o împrejurare nu poate fi iertată.

§. 11. Podul casei, pentru împedecarea lătrii focului, are să fie coperit cu un învelis de cărămidă arsă ori nersă, sau cel puțin cu altă materie tare (ce nu arde) în grosime de 10 cm.

§. 12. La case ce se zidesc de nou sau se reparază din temeiu, vatra are să fie cu cel puțin 35 cm. mai sus ridicată decât fața pământului din jurul casei. Nălțimea din lăuntru a casei, din punct de vedere al volumului de aer ce trebuie să cuprindă și din al schimbării aerului, nu poate fi mai mică de cât 2-80 metri (adecă aproape 3 metri).

(Va urma).

AMICIȚIE AMOR DISTACȚIE

Lui Spic. Te miri că sunt distras și cu gândul tot la necunoscuta din acel oraș-coloș de peste mări și țeri! Nu o cunosc, poate că nici-odată nu o să o văd și totuși o ador! Ți-se pare curios? Ea mi-a redat simțul ce de mult era amorf în mine de a — iubi. E cineva în apropierea mea? Nu știu! Nu văd! Nu pot vedea!

Lui... va ști el cui. Nu e tocmai așa. Poți să ai dreptate în ce privește partea covârșitor de mare a oamenilor, dar' sunt și de aceia pe cari Dumnezeu par'că anume spre nenorocirea lor, i-a zidit din alt material. Și aceștia nu mai pot trece așa ușor, cu un gest, peste cheștiile de inimă. „Și pentru-o vorbă rea ce-i spu, el toată ziua lui, muncește supărat”...
Va ști el cine.

FEL DE FEL

O prevedere plăcută.

Un tinăr logodit zice într'o zi logodnicei sale, fiind singuri:

— Așa-i, Corneliu dragă, că între noi n'o să se petreacă scene atât de urite, cum, dureri, se petrec la părinții tăi, care în toată ziua se ceartă odată?

— Și eu cred că nu, scumpe Nicule. Mama mi-a și spus, că cu tine va fi mai ușor de a isprăvi de cât cu tatal...

Pentru oficiile parohiale și protopresbiterale.

— Ce au de făcut în luna lui Ianuarie. —

Se ține sinodul parochial ordinar, (§. 12. Statutul organic).

Oficiile parohiale aștern la oficiile protopresbiterale duplicatele matriculare de pe anul trecut; ear' oficiile protopresbiterale le aștern la oficiul comitatens concernent. (Cerculariul consistorial din 21 Ianuarie 1886, Nr. 6703/1885 B); Oficiile parohiale aștern statistica țerei la oficiile administrative, pe lângă revers.

Oficiile protopresbiterale aștern la consistoriu specificațiunile despre nou cununații din anul expirat, apoi conspectul despre procesele matrimoniale incaminate din 1 Iulie până la 31 Decembrie anul trecut. (§. 10. Regulamentul matrimonial).

Clericii absoluți aștern rugările pentru admitere la examenul de calificațiune preoțesc, (Nr. 89 prot. sinod. archid. din 1878 și §. 3 Regim. pentru exam. cualif. preoțesc din 1873).

POSTA REDACȚIEI.

Dlul I. J. în C. Vi-s'a trimis numărul a doua oară. Dlul A. P. în Tic. mic. Primit. Mulțumim. Doi domni dela H. fiind chiar pe aici, Vă trimt salutări! Veselei cete din H. Multe mulțumiri pentru măgulitoarea aducere aminte.

Dlul Iuliu M. în Gl. „Statutele reuniunii de înmormântare din Orăștie” sunt încă la ministru spre întărire. Numai după întărirea lor pot fi tiparite, și noi numai după aceea vom putea trimite de muștră celor-ce ar dori.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	inaintea Botezului Dlui, gl. 1, a inv. 1.	
Dum.	5 Teop. și Teona	17 Ant. pustnic.
Luni	6 (†) Botezul Dlui	18 Prisca
Marti	7 † S Ioan Botez.	19 Canut
Merc.	8 Preacuv. Georgie	20 Fab. și Seb.
Joi	9 Mart. Poliect	21 A. neș
Vineri	10 Părintele Grigorie	22 Vicenția
Sămb.	11 Cuv. Teodosie	23 Logod. Mariei

Dr. August Drăghici

medic 163 3-5

ordonează, în Deva, zilnic între orele 2—3 d. a. în casele domnului *Issekutz Gergely*, în piață.

ADJUNCT NOTARIAL

În cancelaria subsemnatului se primește numai decât un tiner vârsat în afaceri notariale, respective un practicant.

Condițiunile favorabile!

Ioachim Medrea,

notar cereual în Cârna (p. u. Alvinez).
167 1—3

Haine de călușeri!

Subscrisul negustor din Orăștie am onoarea a recomanda depositul meu de **Haine de călușeri**, pe cari le vând, le dau în folosință, ori, la cerere le fac anume!

Atrag totodată binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de *marfă de manufactură* pentru trebuințele de casă, adusă proaspătă din atelierele cele mai bune:

Flanele, calitățile cele mai bune; **Cârpe de pînă** fine și trainice; **Cârpe de lână moale** (de Harras); **Pânză** de tot soiul și tare; **Bumbac de bătut** și **Ată de urzit**, aduse din cele mai bune fabrice; **Arnicioiri de cusut și de urzit**, în toate fețele; **Ciorapi**; **Brêuri**; **Șerpăre** cusute cu flori și fir; etc.

148 7—12

Ion Lăzăroi,
negustor în Orăștie (Szászváros)

Primește și efectuează comenzi prin poștă!

127

LIBRĂRIA 6—

lui

H. Graef în Orăștie (Szászváros)

H. Graef recomandă onor. public librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu: toate cărțile de învățământ, atât pentru școlile populare cât și pentru gimnazii, precum și tot felul de recuz te de școală: caiete și unelte de desemn, condeiuri, tăblițe, hârtie, ș. a.

Ear' îndeosebi publicului român recomandă frumoasele întreprinderi literare ce apar la București și Craiova în România, și anume:

„Biblioteca pentru toți“ sub conducerea d-lui Dumitru Stăncescu, editura d-lui Carol Müller în București. Apar în fiecare lună 2—3 volume frumoase ca înfățișare și neprețuit de bune ca cuprins! Au apărut din ea până acum 89 numeri. A se vedea cari sînt, la »Bibliografie«. Fiecare număr costă numai 16 cr.

Asemenea recomandă onoratului public iubitor de literatură publicația numită:

„Biblioteca de popularizare“ ce apare în Craiova. Director . Hussar, editor Ralian și Ignat Samitca. A publicat până acum 23 volume (vezi »Revista Orăștiei« nr. 16 a. c. la »Bibliografie«). Fiecare volum costă numai 16 cr.

În urmă recomandă onoratului public cea mai nouă publicație, numită:

„Biblioteca nouă“ din Craiova, edată de G. Sfetea. Publică volumașe de câte 40—50 pagini, de cuprins ales și bun, cu numai 8 cr. fiecare volumaș.

Despre tot ce a apărut nou în aceste folositoare publicații, »Revista« vestește pe cetitori la rubrica »Bibliografie« ori »Cărți nouă«. Totul se poate procura dela librăria mea în Orăștie. La comenzi prin poștă, trebuie adaus, peste preț, un timbru de 3—5 cruceri pentru porto.

La cumpărări mai mari de hârtie și tipărituri se dă rabat însemnat.

— Ori-ce cărți, literare ori de știință, românești, ungurești, nemțești sau în alte limbi, ce nu le-are avea deja, se procură îndat de această librărie!

„FAGETANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin poștă.

128 14—16

Direcțiunea.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comenzi.

161 2—

Direcțiunea institutului.

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public român, îndeosebi însă onoratelor comitete bisericesti și școlare din comitatul Hunedoarei, că iau în întreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școli și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință găsesc însumi întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele școli din comunele Romos, Romoșel, Balomir, etc. În Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a colegiului etc., ear' acum am în întreprindere biserica din Beriu și cea din Câmpuri-Surdac, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atențiuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stimă

164—15

Nicolae Părău,
edificator, în Orăștie.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sînt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu ori-și-ce fel de flori!

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuează îndată comenzi de buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte etc. cu cele mai moderate prețuri.

Comenzile din afară se efectuează îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig
florăreasă. 16—26

88

BUCHETE DE NUNTĂ

Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu.